

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-67/14

**Jobcenter Berlin Neukölln
proti
Nazifi Alimanovic in drugim**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundessozialgericht)

„Predhodno odločanje — Prosto gibanje oseb — Državljanstvo Unije — Enako obravnavanje — Direktiva 2004/38/ES — Člen 24(2) — Dajatve socialne pomoči — Uredba (ES) št. 883/2004 — Člena 4 in 70 — Posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki — Državljanji države članice, ki iščejo zaposlitev in prebivajo na ozemlju druge države članice — Izključitev — Ohranitev statusa delavca“

Povzetek - Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. septembra 2015

1. *Socialna varnost — Delavci migranti — Direktiva 2004/38 — Dajatve socialne pomoči — Pojem — Posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki, iz člena 70(2) Uredbe št. 883/2004 — Vključitev*

(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 883/2004, člen 70(2); Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38, člen 24(2))

2. *Državljanstvo Unije — Pravica do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic — Direktiva 2004/38 — Načelo enakega obravnavanja — Obveznost države članice gostiteljice, da državljanom tretjih držav, ki ne opravljajo poklicne dejavnosti, podeli pravico do socialnih dajatev — Pogoji — Prebivanje na ozemlju države članice gostiteljice ob spoštovanju pogojev iz Direktive*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38, uvodna izjava 10 in člen 24(1))

3. *Državljanstvo Unije — Pravica do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic — Direktiva 2004/38 — Načelo enakega obravnavanja — Nacionalna ureditev, s katero so državljani drugih držav članic, ki so iskalci zaposlitve, izključeni iz prejemanja nekaterih posebnih denarnih dajatev, za katere se ne plačujejo prispevki — Dajatve, zagotovljene državljanom države članice gostiteljice, ki so v enakem položaju — Dopustnost*

(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 883/2004, člena 4 in 70(2); Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38, člena 14(1) in (4)(b) in 24)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 43 in 44.)

2. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 49 in 50.)

3. Člen 24 Direktive 2004/38 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic in člen 4 Uredbe št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1244/2010, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta ureditvi države članice, v skladu s katero so državljani drugih držav članic – ki so v položaju, navedenem v členu 14(4)(b) Direktive 2004/38 – izključeni od prejemanja nekaterih posebnih denarnih dajatev, za katere se ne plačujejo prispevki, v smislu člena 70(2) Uredbe št. 883/2004, ki so hkrati socialna pomoč v smislu člena 24(2) Direktive 2004/38, medtem ko so te dajatve zagotovljene državljanom države članice gostiteljice, ki so v enakem položaju.

Iz sklicevanja v členu 24(2) Direktive 2004/38 na člen 14(4)(b) te direktive namreč izrecno izhaja, da država članica gostiteljica državljanu Unije, ki ima pravico do prebivanja zgolj na podlagi zadnjenavedene določbe, lahko zavrne vsako dajatev socialne pomoči.

Čeprav Direktiva 2004/38 zahteva, da država članica pri odločanju o sprejetju ukrepa odstranitve ali ugotovitve, da oseba med prebivanjem pomeni nesorazmerno breme za sistem socialne pomoči, upošteva posamičen položaj zadevne osebe, se taka posamična preučitev ne zahteva v primeru državljana Unije, ki je na ozemlje države članice gostiteljice vstopil zaradi iskanja zaposlitve, saj Direktiva 2004/38, ki uvaja večstopenjski sistem ohranjanja statusa delavca, namenjen varovanju pravice do prebivanja in dostopa do socialnih dajatev, upošteva različne dejavnike v zvezi s posamičnim položajem vsakega prosilca za socialne dajatve in, med drugim, trajanje opravljanja poklicne dejavnosti.

Poleg tega bi bilo pri posamični preučitvi, pri kateri bi se celovito presoјalo breme, ki bi ga dodelitev dajatve konkretno pomenila za celoten sistem socialne pomoči, težko šteti, da pomoč, dodeljena enemu samemu prosilcu, pomeni nesorazmerno breme za državo članico v smislu člena 14(1) Direktive 2004/38, saj tako breme za zadevno državo članico ne bi nastalo ob vložitvi posamezne prošnje, temveč nujno šele ob seštetju vseh posameznih prošenj, ki bi ji bile predložene.

(Glej točke od 58 do 60, 62, 63 in izrek.)